

alvorligt lægge dem paa Hjerte at følge Sandhed og derhos erindre dem om, at de kunne vente at blive tagne i Ed under den paafølgende Hovedforhandling.

De afhøres hver for sig, og har Dommeren at drage Omforg for, at ingen Meddelelser finde Sted mellem dem indbyrdes eller mellem dem og den Sigtede. Afhørelsen skal saavidt muligt ske saaledes, at Bidnet foranlediges til at udtale sig sammenhængende over de Punkter, med Hensyn til hvilke dets Forklaring ønskes, og derefter, naar dertil findes Anledning, tilspørges næiere for at fuldstændiggjøre Forklaringen eller hævde det Utydelige, Ubestemte eller Modsigende i samme.

§ 82.

Er flere Vidners Forklaringer indbyrdes afvigende, kunne Uoverensstemmelserne foreholdes Vidnerne og disse efter Omstændighederne stilles imod hinanden med Opfordring til nærmere at erklære sig over det Afvigende i deres Udsagn.

Dog bør saadant kun skee, forsaavidt det skjønnes nødvendigt til Opnaaelsen af Rettemed og Forundersøgelsen (§ 56).

§ 83.

Vægrer et Bidne sig ved at afgive Forklaring eller ved at besvare et Spørgsmaal, fordi det ikke anseer sig pligtigt dertil, afgjøres dette ved Dommerens Kjendelse. Er den Paagjældende utilfreds med Kjendelsen, kan han inden 24 Timer, efter at den er ham meddeelt, indanke den for Landsoverretten, der, efter at have hørt vedkommende Overanklager, uopholdeligt og endeligt paafjender Sagen. Antages han ogsaa af Overretten pligtig til at afgive Forklaring eller besvare Spørgsmaalet, men fremdeles vægrer sig derved, straffes han med Bøder indtil 20 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 14 Dage. Indkaldes derefter Bidnet til nyt Forhør og vedbliver sin Vægning, bliver Straffen at idomme med sammes højeste Grad, og gjentages Rættelsen oftere, kunne begge de nævnte Straffe idømmes i Forening. Paa samme Maade ansees det Bidne, der ellers maatte vægre sig ved at afgive Forklaring eller besvare et det foreslagt Spørgsmaal.

§ 84.

Ligesom den Sigtede strax skal gøres bekendt med alle de Bevisligheder mod ham, som i Henhold til § 80 ere fremlagte, saaledes har han ogsaa Ret til at overvære Bidneforhøret, medmindre Dommeren paa Grund af særegne Forhold undtagelsesvis maatte finde det utilstedeligt, hvorom i saa Tilfælde Bemærkning med Angivelse af Grunden til den trufne Bestemmelse skal tilføjes Protokollen. Har den Sigtede været fjernet under Afgivelsen af en Bidneforklaring, skal denne oplæses for ham, naar han atter er fremstillet.

§ 85.

Bidner blive i Reglen ikke at edfæste under Forundersøgelsen; dog kan dette skee, naar der er Grund til at antage, at et Bidne formedelst Sygdom, forestaaende Vortreise eller andre gyldige Forhindringer ikke vil kunne møde under Hovedforhandlingen. Bidnet tages da først i Ed, efter at dets Forklaring er modtaget og tilført Protokollen, og skal der, forinden Edsfæstelsen, bestilles Sigtede en Forsvarer, med hvem han kan raadføre sig, med mindre det kan befrygtes, at Bidnet paa Grund af den derved foranledigede Udsættelse ikke vil kunne aflægge Eden. Er en Forsvarer bestillet, kan han, inden Edsfæstelsen finder Sted, fremsætte yderligere Spørgsmaal til Bidnet og fremkomme med saadanne Oplysninger, som kunne antages at være til den Sigtedes Lavv. Eden, der først bliver at aflægge efter forudgaaende yderligere Forhandling af Dommeren og Advarsel mod Mened, gaar ud paa, at den afgivne Forklaring i Et og Alt er overensstemmende med Sandheden og at Bidnet ikke har fortiet Noget.

§ 86.

Dommeren bør, saavel efter Fremlæggelsen af de i § 80 ommeldte Bevisligheder, som efter Afhøringen af hvert enkelt Bidne, spørge den Sigtede, om han har Noget at bemærke, ligesom han ogsaa kan rette bestemte Spørgsmaal til ham om Omstændigheder, som maac antages at være ham bekendte; men forinden den Sigtede besvarer noget saadant Spørgsmaal, skal Dommeren gjøre ham opmærksom paa, at han ikke